

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 335/08-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. decembra 2008 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika v konaní o sťažnosti A. U., H., zastúpenej advokátom JUDr. R. C., T., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 173/02 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo A. U. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 173/02 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 173/02 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prieťahov.

3. A. U. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 70 000 Sk (slovom sedemdesiat'tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Trnava p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Trnava je p o v i n n ý uhradiť A. U. trovy konania v sume 8 011 Sk (slovom osemtisícjedenásť slovenských korún) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet jej právneho zástupcu advokáta JUDr. R. C., T.

5. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti A. U. n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 335/08-8 zo 14. októbra 2008 prijal na ďalšie konanie s'ťažnosť A. U. (ďalej len „s'ťažovateľka“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 173/02

Predseda okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k s'ťažnosti podaním sp. zn. 1 SprV/452/2008 z 24. októbra 2008 doručeným ústavnému súdu 31. októbra 2008, v ktorom sa okrem iného uvádza:

«Predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 24C/173/2002, v rámci ktorého namieta s'ťažovateľka zbytočné priet'ahy, je určenie výšky náhrady škody z titulu

straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, pričom spis bol pridelený na základe opatrenia predsedu súdu dňa 25. 03. 2008 JUDr. A. M.

Z hľadiska skutkovej a právnej zložitosti vec nie je možné považovať za zložitú, nakoľko takéto konania tvoria bežnú súčasť rozhodovacej činnosti súdov.

V predmetnom konaní bolo dňa 09. 09. 2002 tunajšiemu súdu doručené podanie navrhovateľky označené ako „Žaloba o náhradu škody titulom straty ušlého zárobku po skončení pracovnej neschopnosti“. Predmetná vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie ako zákonnej sudkyňi Mgr. B. M., ktorá dňa 04. 02. 2003 určila termín informatívneho výsluchu navrhovateľky na deň 05. 03. 2003 a zároveň ju vyzvala, nech súdu na tomto výsluchu predloží oznámenie, prípadne rozhodnutie o znížení sumy - straty ušlého zárobku. Dňa 05. 03. 2003 sa na informatívny výsluch dostavil JUDr. P. H., ktorého navrhovateľka splnomocnila na zastupovanie a ktorý sa vyjadril, že v lehote 14 dní súdu oznámi, či na podanej žalobe trvá, resp. ju berie späť. Dňa 07. 03. 2003 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie právneho zástupcu navrhovateľky, v ktorom súdu oznámil, že zaslal odporcovi v II. rade list, pričom od odpovede odporcu v II. rade bude závisieť, ako bude navrhovateľka ďalej v konaní pokračovať. Dňa 12. 05. 2003 právny zástupca navrhovateľky JUDr. P. H. súdu oznámil, že sa s navrhovateľkou dohodol na ukončení jej zastupovania v predmetnej veci. Úpravou zo dňa 02. 12. 2003 zákonná sudkyňa vyzvala navrhovateľku, nech súdu oznámi, či medzi účastníkmi došlo k mimosúdnej dohode, resp. žiada, aby súd pokračoval v konaní. Až dňa 10. 03. 2004 navrhovateľka doručila súdu oznámenie, v ktorom požiadala, aby súd ďalej pokračoval v konaní. V nadväznosti na toto oznámenie dala zákonná sudkyňa pokynom zo dňa 16. 03. 2004 doručiť návrh odporcom s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadrili, pričom dňa 07. 04. 2004 obdržala žiadosť spoločnosti A., a. s. (odporca v II. rade) o poskytnutie dlhšej lehoty na zaslanie vyjadrenia, ktoré bolo súdu napokon zaslané až dňa 08. 06. 2004.

Dňa 05. 10. 2004 zákonná sudkyňa JUDr. B. M. určila ďalší termín výsluchu navrhovateľky na deň 03. 11. 2004 s tým, že zároveň zaslala vyjadrenie odporcu v II. rade k predmetnej veci ako navrhovateľke, tak i odporcovi. Ako vyplýva zo zápisnice o výsluchu, navrhovateľka sa na výsluch osobne dostavila, bola poučená o nesprávnom znení žaloby o náhradu škody a uviedla, že sa obráti na advokáta a žalobu následne zmení, pričom požiadala o lehotu na upresnenie žaloby jeden mesiac. Keďže navrhovateľka v uvedenej

lehote svoju žalobu neupravila, dňa 07. 01. 2005 sudkyňa navrhovateľku opätovne vyzvala, aby oznámila, či trvá na podanom návrhu, resp. či tento berie späť. Navrhovateľka následne podaním doručeným súdu dňa 19. 01. 2005 oznámila, že trvá na prejednaní návrhu, že je invalidná dôchodkyňa a že si nemôže dovoliť zastupovanie vo veci advokátom.

Následne dňa 16. 05. 2005 dala sudkyňa predložiť spis vyššiemu súdnemu úradníkovi, ktorý uznesením č. k. 24C 173/02-38 navrhovateľku vyzval, aby opravila svoj návrh zo dňa 05. 09. 2002 o riadne označenie účastníkov konania, keďže podanie navrhovateľky nespĺňalo základnú požiadavku každého podania, nakoľko neobsahovalo správne a riadne označených účastníkov konania, a to konkrétne pokiaľ sa jednalo o označenie odporcu v I. a II. rade. Účastník označený navrhovateľkou v návrhu zo dňa 05. 09. 2002 ako odporca v I. rade podľa zistení súdu v obchodnom registri a registri organizácií pod takýmto obchodným menom, resp. názvom v Slovenskej republike neexistoval, a teda nemal ani právnu subjektivitu. Rovnako odporca v II. rade nebol riadne označený v súlade s § 79 ods. 1 O. s. p., a preto bolo potrebné, aby navrhovateľka túto vadu podania odstránila, a to tak, ako to bolo uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Vzhľadom na nesprávne označenie odporcov súd nemohol totiž z návrhu zistiť splnenie podmienok konania, a to najmä, či má odporca spôsobilosť byť účastníkom konania. Zároveň bola navrhovateľka vyzvaná, aby doplnila petit návrhu, nakoľko petit uvedený v návrhu zo dňa 05. 09. 2002 nie je dostatočne určitý, jasný a zrozumiteľný, a tým ani vykonateľný, pričom bola poučená v čom sú konkrétne nedostatky navrhovateľkou uvádzaného žalobného návrhu.

Dňa 04. 12. 2006 bola súdu doručená žiadosť navrhovateľky o predĺženie lehoty o 10 dní na doplnenie návrhu o požadované skutočnosti. Následne dňa 18. 01. 2007 navrhovateľka súdu doručila doplnenie návrhu zo dňa 05. 09. 2002, v ktorom už ako odporcu označila len S., zo zákona zastúp. A., a. s. a preto bola zákonnou sudkyňou vyzvaná, aby v lehote 10 dní oznámila, či žiada, aby súd pripustil vystúpenie odporcov v I. a II. rade z konania podľa § 92 ods. 4 O. s. p., keďže vo svojom podaní zo dňa 18. 01. 2007 na strane odporcu uvádza len S. Výzva bola navrhovateľke doručená dňa 15. 06. 2007, pričom táto dňa 25. 06. 2007 súdu oznámila, že súhlasí s tým, aby súd pripustil vystúpenie odporcu v I. a II. rade z konania a zároveň vstup nového účastníka S., zo zákona zastúp. A., a. s. ako odporcu do konania.

Z dôvodu odchodu zákonnej sudkyne JUDr. B. M. z tunajšieho súdu bol spis dňa 04. 02. 2008 pridelený novému zákonnému sudcovi JUDr. B. a následne z dôvodu odchodu aj tohto sudcu z tunajšieho súdu, bol pridelený JUDr. A. M., a to dňa 25. 03. 2008.

Zákonná sudkyňa po naštudovaní spisového materiálu v predmetnej veci dňa 07. 04. 2008 dala predložiť spis vyššiemu súdnemu úradníkovi s tým, aby rozhodol o zámene účastníkov v zmysle podania navrhovateľky zo dňa 25. 06. 2007 a následne potom aj o zmene petitu v zmysle doplnenia návrhu navrhovateľkou, pričom spolu s týmto rozhodnutím mali byť účastníci predvolaní aj na pojednávanie v predmetnej veci.

Vyšší súdny úradník uznesením č. k. 24C 173/02-66 zo dňa 28. 04. 2008 pripustil zámenu účastníkov strane odporcu tak, že z konania vystúpil odporca v I. rade S... a tiež odporca v II. rade S., a. s... a na ich miesto vstúpila S... zastúp.: A., a. s...

Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 07. 06. 2008. Dňa 29. 05. 2008 súd uznesením č. k. 24C 173/02-68 rozhodol aj o pripustení zmeny petitu, pričom spolu s doručením tohto uznesenia boli účastníci predvolaní aj na pojednávanie vytyčené na deň 05. 09. 2008, pričom odporca bol zároveň vyzvaný, aby sa k veci v lehote 10 dní vyjadril.

Následne bolo súdu doručené vyjadrenie odporcu, v ktorom namietol svoju vecnú pasívnu legitimitáciu, keďže navrhovateľke za škodu priamo nezodpovedá a nie sú naplnené ani predpoklady pre uplatnenie priameho nároku voči nemu a vzhľadom na túto skutočnosť navrhol, aby súd žalobu zamietol.

Dňa 06. 08. 2008 bolo súdu doručené vyjadrenie navrhovateľky, ktorá oznámila, že na prejednaní návrhu trvá v plnom rozsahu a zároveň požiadala o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Úpravou zo dňa 07. 08. 2008 dala sudkyňa spis predložiť vyššej súdnej úradníčke s tým, aby rozhodla o žiadosti navrhovateľky o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Dňa 08. 08. 2008 uznesením č. k. 24C 173/02-82 súd ustanovil navrhovateľke zástupcu z radov advokátov JUDr. R. C., pričom toto bolo riadne doručené ako navrhovateľke, tak i ustanovenému právnenému zástupcovi. Na pojednávaní konanom dňa 05. 09. 2008 osobne prítomný ustanovený právny zástupca navrhovateľky požiadal súd o odročenie pojednávania, nakoľko sa vzhľadom na rozsah materiálu nemohol na pojednávanie kvalifikovane pripraviť, keďže po prvýkrát sa oboznámil so spisovým materiálom deň pred pojednávaním. Vzhľadom na tieto skutočnosti bolo pojednávanie odročené na termín 20. 10. 2008 s tým, že sudkyňa účastníkov zaviazala, aby v lehote 30 dní

súdu navrhli vykonanie ďalších dôkazov, resp. oznámili prípadné zmeny návrhu, prípadne iné. Dňa 30. 09. 2008 bolo súdu doručené podanie navrhovateľky, v ktorom uvádza, že žiada, aby súd v konaní ďalej konal so spoločnosťou S., a. s. (t. j. v pôvodnom návrhu označený ako odporca v I. rade) a spoločnosť A., a. s., aby v tejto veci vystupoval ako vedľajší účastník.

Na pojednávaní konanom dňa 20. 10. 2008, na ktorom sa zúčastnili obaja účastníci, sudkyňa vo veci rozhodla, a to tak, že žalobu zamietla, pričom rozsudok vo veci bol riadne vyhlásený, odôvodnený a účastníkom bolo dané poučenie o opravnom prostriedku a výkone rozhodnutia. V súčasnej dobe zákonná sudkyňa vypracováva rozsudok, ktorý bude doručený účastníkom.

S poukazom na vyššie uvedené musím konštatovať, že v súčasnej dobe zákonná sudkyňa JUDr. M. koná vo veci bez prieťahov, pričom prieťahy vo veci boli spôsobené zo strany tunajšieho súdu sudkyňou JUDr. B. M., ktorá v súčasnej dobe už nepracuje na tunajšom súde a ktorá dostatočne razantne a efektívne nevykonávala procesné úkony v snahe zabezpečiť plynulé konanie vo veci»

Rovnaké skutočnosti zistil aj ústavný súd z obsahu súdneho spisu a vyjadrení účastníkov.

Právny zástupca sťažovateľky sa k stanovisku okresného súdu vyjadril podaním zo 6. novembra 2008, v ktorom uviedol:

„V zmysle Vašej výzvy zasielam svoje stručné vyjadrenie k stanovisku Okresného súdu Trnava. Z vyjadrenia predsedu Okresného súdu Trnava vyplýva, že tento nepopiera vznik prieťahov v konaní a priznáva, že prieťahy boli spôsobené zákonnou sudkyňou JUDr. M., ktorá dostatočne rázne nevykonávala procesné úkony v snahe zabezpečiť plynulé konanie vo veci. Súd sa rovnako stotožnil s mojím názorom, že predmet konania nemožno považovať za zložitú, a to ani z právneho, ako ani zo skutkového hľadiska.

Skutočnosť, že medzičasom súd rozhodol vo veci samej rozsudkom (ktorý mi zatiaľ nebol doručený) nič nemení na dôvodnosti mojej sťažnosti. Predmetné konanie, sa vyznačovalo zbytočnými prieťahmi a trvalo do vynesenia prvostupňového rozsudku viac ako šesť rokov. Skutočnosť vydania rozhodnutia vo veci samej okresným súdom znamená

iba to, že druhá veta petitu mojej sťažnosti nie je v súčasnej dobe vo vzťahu k okresnému súdu aktuálna. Ostatné časti petitu však zostávajú naďalej dôvodné a aktuálne.

Pre prípad priznania náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré si uplatňujem uvádzam, že môj právny zástupca je platiteľom dane z pridanej hodnoty, o čom v prílohe prikladám potvrdenie. Požadovaná náhrada trov konania tak predstavuje sumu 12 016,50 Sk (3 úkony právnej služby po 3 176,- Sk plus 190,- Sk réžia plus 659,50 Sk DPH).“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Zároveň namietala aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (m. m. IV. ÚS 221/04).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Predmetom konania pred okresným súdom je nárok sťažovateľky na náhradu škody z titulu straty na zárobku po skončení práceneschopnosti. Z hľadiska skutkovej a právnej zložitosti treba uviesť, že takéto spory sú spravidla považované za skutkovo i právne zložitejšie (napr. IV. ÚS 151/04, IV. ÚS 9/05) a vyžadujú od všeobecného súdu aj osobitne starostlivý prístup, pretože sa poskytuje ochrana (ak je nárok opodstatnený) právam, ktoré súvisia so živobytím a existenčnými otázkami, ale na druhej strane právna a skutková zložitosť tohto prípadu sa nedá reálne posúdiť, pretože okresný súd nevykonal zatiaľ žiadne dokazovanie, ktoré by poukázalo na komplikované zisťovanie skutkového stavu a právnu zložitosť veci.

2. Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. V danom prípade ide o spor, v ktorom je každý účastník povinný postupovať podľa § 6 a § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vyvíjať všetko úsilie na súčinnosť so súdom tak, aby súd mohol o uplatnenej ochrane rozhodnúť v súlade so zákonom. Konanie sťažovateľky nebolo čiastočne v súlade s jej právami a povinnosťami ako účastníčky sporového konania, pretože ňou podaný návrh na začatie konania bol nezrozumiteľný a nejasný a sťažovateľka v ňom, ako aj v ďalších podaniach nesprávne označila účastníkov, v dôsledku čoho ju musel okresný súd viackrát vyzývať na odstránenie jeho nedostatkov, ale vzhľadom na okolnosti prípadu a neefektívnu činnosť okresného súdu takmer do začiatku roku 2008, nemohol ústavný súd toto zistenie pričítať iba na ľarchu sťažovateľky.

Vychádzajúc zo svojej ustálenej judikatúry (napr. IV. ÚS 22/03) ústavný súd pripomína, že v sporovom konaní, akým je aj posudzované konanie, nesie procesnú zodpovednosť za riadne uvedenie návrhu na rozhodnutie vo veci samej, postup vo veci samej, predkladanie dôkazov a iných úkonov potrebných na dosiahnutie účelu takého konania vo výraznej miere účastník (§ 6, § 120 ods. 1 a iné OSP).

Tieto skutočnosti ústavný súd vyhodnotil tak, že aj samotná sťažovateľka sa svojim konaním podieľala na predĺžení tohto konania pred okresným súdom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 173/02. Ústavný súd konštatuje, že prvoradou povinnosťou súdu a sudcu je organizovať procesný postup v súdnom konaní tak, aby sa čo najskôr odstránil ten stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa osoba obrátila na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Takáto povinnosť je konkretizovaná v § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej v § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého akonáhle sa konanie začalo, postupuje v ňom súd bez ďalších návrhov tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Plynulosť súdneho konania závisí aj od toho, ako rýchlo súd odstráni nedostatky žaloby, ktoré mu bránia vec samu prejednať a rozhodnúť. Vychádzajúc z prehľadu procesných úkonov účastníkov (bez toho, aby vymedzoval obdobia nečinnosti okresného súdu) v danom spore hodnotí ústavný súd postup okresného súdu predovšetkým ako nesústredený a neefektívny, pretože skúmal podmienky konania a odstraňoval nedostatky žaloby sťažovateľky takmer šesť rokov (od septembra 2002 do marca 2008). Hoci 20. októbra 2008 rozsudkom jej žalobu zamietol z dôvodu, že žalovaný nie je v predmetnej veci pasívne legitimovaný, stav právnej neistoty sťažovateľky nebol dosiaľ odstránený.

Zbytočné prieskany v konaní priznal vo svojom vyjadrení k sťažnosti aj okresný súd.

Na základe uvedeného preto ústavný súd rozhodol, že v konaní pred okresným súdom vedenom pod sp. zn. 24 C 173/02 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na to, že ústavný súd vyslovil, že došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky, prikázal v zmysle § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde okresnému súdu vo veci sp. zn. 24 C 173/02 konať bez zbytočných prietáhov.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka žiadala aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 100 000 Sk poukazujúc najmä na dlhotrvajúcu právnu neistotu.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé

finančné zadostučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 173/02, berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu (správanie sťažovateľky, hodnotené v časti II bode 2 tohto nálezu), ako aj skutočnosť, že namietané konanie nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie sumy 70 000 Sk sťažovateľke za primerané finančné zadostučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde. Preto jej žiadosti o priznanie finančného zadostučinenia v požadovanej sume nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Sťažovateľka si uplatnila trovy právneho zastúpenia v sume 12 016,50 Sk za tri úkony právnej služby.

Ústavný súd úhradu priznal iba za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie sťažnosti a jej podanie) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) v spojení s § 13 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to v sume 3 176 Sk za jeden úkon právnej služby a k tomu 2 x 190 Sk režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) a k tomu 19 % DPH v sume 1 279 Sk, pretože advokát je platiteľom dane z pridanej hodnoty. Základom na výpočet výšky náhrady za jeden úkon právnej služby bola nominálna mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2007 v sume 19 056 Sk. Úhradu uplatnenú za tretí úkon (vyjadrenie k stanovisku okresného súdu) sťažovateľke so zreteľom na jeho obsah nepriznal (absencia ústavnoprávneho charakteru). Úhrada bola priznaná v celkovej sume 8 011 Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2008

